

F. t. l. om politiets virksomhed

administreres i overensstemmelse med disse principper mv.

§ 7, stk. 1, fastslår, at politiet har til opgave at beskytte borgernes ret til at forsamle sig.

Bestemmelsen er en hensigtserklæring, og det understreges hermed, at politiet i dets virksomhed skal værne om den grundlovssikrede forsamlingsfrihed. Politiet skal endvidere i forbindelse med iværksættelse af indgreb over for en forsamling tage hensyn til forsamlingsfriheden. Hvis politiet f.eks. forud for en demonstration mod en ambassade afspærret et område for at holde demonstranterne i en vis afstand hertil, skal dette således ske under hensyntagen til demonstrationens mulighed for at give sin mening til kende.

Politiet kan også mere generelt bistå en forsamlings ledelse ved planlægningen af et arrangement.

Politiet skal stille personale og materiel til rådighed i det omfang, politiet skønner, dette er nødvendigt for at sikre et arrangements fredelige gennemførelse. Politiet er dog ikke forpligtet til at stille sig til rådighed, hvis der efter en konkret vurdering af oplysningerne om arrangementets karakter og planlagte afvikling ikke er grund til antage, at der kan være behov for en politimæssig indsats. Spørgsmålet om, i hvilket omfang politiet skal stille personale og materiel til rådighed, vil endvidere afhænge af, hvornår politiet får kendskab til, at forsamlingen afholdes. Hvis det må antages, at det ikke vil være muligt at forebygge uroligheder med en politistyrke af en størrelse, der gør det muligt at opretholde et forsvarligt politiberedskab i øvrigt, vil der efter omstændighederne kunne være grundlag for et forudgående forbud mod afholdelse af forsamlingen, jf. stk. 4 nedenfor.

Efter § 7, stk. 2, 1. pkt., har politiet ret til at overvære offentlige forsamlinger. Bestemmelsen er en gengivelse af grundlovens § 79, 2. pkt., og skal forstås i overensstemmelse hermed.

§ 7, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at offentlige forsamlinger skal anmeldes til politiet i det omfang, det følger af regler fastsat i medfør af lovens § 23.

Med bestemmelsen forudsættes det, at den anmeldelsespligt, som i dag følger af normalpolitivedtægtes § 8, opretholdes, således at optog og møder på veje skal anmeldes ved personlig henvendelse til politiet senest 24 timer før, de skal finde sted. Tilsidesættes anmeldelsespligten, bliver forsamlingen ikke af den grund ulovlig. 24 timers fristen i bestemmelsen er ikke absolut. Hvis det ikke har været muligt at overholde fristen, fordi arrangementet ikke har været planlagt så lang tid i forvejen, skal meddelelse herom blot gives til politiet umiddelbart efter, at beslutningen er truffet.

Det følger af lovforslagets § 23, jf. nedenfor, at justitsministeren kan fastsætte regler svarende til normalpolitivedtægten.

I § 7, stk. 3, er der hjemmel til, at politiet ved begrundet frygt for fare for betydelige forstyrrelser af den offentlige orden, herunder betydelig forstyrrelse af færdslen, eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed, kan give påbud om, at en forsamling skal afholdes et andet sted end det påtænkte, eller fastsætte andre vilkår for forsamlingens afholdelse.

Bestemmelsen regulerer – sammen med bestemmelserne i stk. 4 – politiets muligheder for at gribe ind over for en forsamling som sådan, inden forsamlingen afholdes. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 supplerer i den forbindelse lovudkastets § 4 om politiets forebyggende foranstaltninger.

Bestemmelsen er ikke begrænset til forsamlinger under åben himmel. Der er således også i stk. 3 hjemmel til at anvise et andet mødested for en forsamling, der afholdes indendørs, f.eks. i en kondemneret ejendom, der udgør en sikkerhedsrisiko for deltagerne.

Politiet kan give påbud, når der er "begrundet frygt" for fare. Politiets indgreb skal således bygge på en konkret vurdering, hvori hensynet til forsamlingens mulighed for at ytre sig skal indgå med betydelig vægt.

Udtrykket "betydelige forstyrrelser" indebærer, at bestemmelsen ikke kan anvendes i anledning af de ordensforstyrrelser, der normalt må accepteres fra forsamlinger. Betydelig forstyrrelse kan f.eks. foreligge ved afspærring eller blokering af veje til gene for trafikken, medmindre afspærringen eller blokeringen er en naturlig følge af, at der afholdes et møde på en offentlig plads, eller at et demonstrationstog passerer gennem byen. Der stilles derimod ikke skærpede krav til de farer for sikkerheden, der kan begrunde et indgreb efter bestemmelsen. Fare for sikkerheden kan f.eks. opstå, fordi politiet på en given rute ikke vil være i stand til at forebygge sammenstød med demonstrationstranter, eller fordi den valgte lokalitet i sig selv udgør en fare for forsamlingens deltagere.

Politiets forpligtelse er at gøre en indsats for at forebygge bl.a. uroligheder, og bestemmelsen kan således ikke anvendes, alene fordi en given rute ikke er den mest hensigtsmæssige ud fra et politimæssigt synspunkt, eller fordi det valgte tidspunkt for forsamlingens afholdelse er ubejligt for politiet.

Politiet kan efter bestemmelsen bl.a. anvise et andet mødested. Det er en forudsætning, at forsamlingens ytringstilkendegivelse ikke herved udelukkes. Dog kan der altid anvises et andet mødested, hvis en forsamling afholdes eller påtænkes afholdt i strid med